

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ว่าด้วยการศึกษาวิจัยและทดลองในมุนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วย
การศึกษาวิจัยและทดลองในมุนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อให้อาจารย์ บุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม หรือบุคลากรภายนอกที่ทำวิจัยภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามได้ดำเนินการ
วิจัยอย่างมีจรรยาบรรณ และเป็นการส่งเสริมการเคารพสิทธิความเป็นมนุษย์ ความปลอดภัย และความ
ยุติธรรมของอาสาสมัครในการวิจัย ให้สอดคล้องกับแนวทางจริยธรรมการศึกษาวิจัยและการทดลองในมุนุษย์
ของประเทศไทยและนานาชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ
พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓๓(๕)/๒๕๖๐
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการศึกษาวิจัย
และทดลองในมุนุษย์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัดถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการศึกษาวิจัยและทดลอง
ในมุนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ข้อกำหนด ระเบียบ ประกาศ มติ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดแย้งกับ
ระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน” หมายความว่า ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านการศึกษาวิจัย
และการทดลองในมุนุษย์ ที่มีคุณสมบัติของคณะกรรมการตามระเบียบนี้และได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดยกระดับการวิจัยในมุนุษย์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพิบูลสงคราม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการจิยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“กรรมการสมทบ” หมายความว่า ผู้ทรงคุณวุฒิภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยในสาขาวิชาชีพนั้นๆ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาจิยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของโครงการวิจัยและเข้าร่วมประชุมพิจารณาโครงการวิจัยตามที่ประธานกรรมการเสนอ

“จิยธรรมการวิจัยในมนุษย์” หมายความว่า แนวทางหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยและการทดลองในมนุษย์ที่กำหนดไว้ในองค์กรทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เช่น ปฏิญญาเซลซิงกิ (Declaration of Helsinki) แนวทางจิยธรรมสาขางานสำหรับการศึกษาวิจัยทางชีวเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ของสถาบันการสาขางานวิทยาศาสตร์การแพทย์ (Council for International Organizations of Medical Sciences) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวิจัยที่ดีขององค์กรอนามัยโลกและองค์การสาขางานเพื่อสร้างความประสานสอดคล้อง (International Conference on Harmonization) ตลอดจนแนวทางที่มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามกำหนดไว้

“การวิจัยในมนุษย์” หมายความว่า กระบวนการศึกษาที่เป็นระบบเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทางด้านสุขภาพ หรือวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่ได้กระทำต่อร่างกายหรือจิตใจของอาสาสมัครในการวิจัย หรือที่ได้กระทำต่อเซลล์ส่วนประกอบของเซลล์ วัสดุสิ่งส่งตัวร่าง เนื้อเยื่อ น้ำคัดหลัง สารพันธุกรรม เวชระเบียน หรือข้อมูลด้านสุขภาพของอาสาสมัครในการวิจัย และให้หมายความรวมถึงการศึกษาทางสังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ หรือการวิจัยอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

“จรรยาบรรณนักวิจัย” หมายความว่า จรรยาบรรณนักวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และให้หมายความรวมถึงจรรยาบรรณนักวิจัยของสาขาวิจัยแห่งชาติด้วย

“ผู้วิจัย” หมายความว่า บุคลากรสายวิชาการ สายสนับสนุน นักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินโครงการวิจัย หรือมีส่วนร่วมดำเนินโครงการวิจัยที่สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม หรือนักวิจัยภายนอกที่ดำเนินการวิจัยในมนุษย์ภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และหมายความรวมถึงผู้ร่วมการทำวิจัยในมนุษย์ภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“โครงการวิจัย” หมายความว่า โครงการวิจัยที่ดำเนินการวิจัยในมนุษย์ภายใต้การดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามที่ยื่นข้อเสนอขอรับการพิจารณาด้านจิยธรรมจากคณะกรรมการจิยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อาสาสมัครผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย” หมายความว่า ผู้ที่สมัครใจผูกพันตนเข้ามาให้ข้อมูลแก่นักวิจัยไม่ว่าจะเป็นการรักษา การมีปฏิสัมพันธ์ หรือการให้ข้อมูล

ข้อ ๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการโดยคำแนะนำของอธิการบดี จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ไม่น้อยกว่า ๑ คน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ไม่น้อยกว่า ๑ คน เป็นกรรมการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การวิจัยที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๑ คน เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ไม่น้อยกว่า ๑ คน เป็นกรรมการ

(๖) รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นเลขานุการในกรณีที่จำเป็นคณะกรรมการอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จากสถาบันวิจัยและพัฒนาเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ในกรณีที่จำเป็นหรือเห็นสมควรอาจแต่งตั้งกรรมการสมทบตามจำนวนที่เหมาะสมด้วยก็ได้

ข้อ ๗ คณะกรรมการ มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ รวมทั้งเต็มใจที่จะอุทิศเวลาในการทำหน้าที่คณะกรรมการ

(๒) ได้รับการฝึกอบรมด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์อย่างต่อเนื่อง

(๓) ต้องไม่มีผลประโยชน์ร่วม ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสีย

(๔) ต้องลงนามเพื่อรักษาความลับที่เกี่ยวกับการพิจารณาของที่ประชุมตั้งแต่เริ่มรับหน้าที่

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับรองหรือรับรองโดยมีเงื่อนไข หรือไม่รับรอง ทบทวน ยับยั้ง หรือยกเลิกให้การรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของโครงการวิจัยของผู้วิจัย

(๒) เสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๓) ปกป้องศักดิ์ศรี สิทธิ ความปลอดภัย และรักษาผลประโยชน์ของผู้ที่เป็นอาสาสมัครในการวิจัย โดยพิจารณาประโยชน์และความจำเป็น ตลอดจนกำกับดูแลให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(๔) พิจารณาถึงความชอบธรรมด้านจริยธรรมของโครงการวิจัย โดยยึดหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และจัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

(๖) ติดตามประเมินผลโครงการที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อให้เป็นการแนนอนว่าจะไม่มีปัญหาด้านจริยธรรมการวิจัยเกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินงานวิจัยจนสิ้นสุดโครงการ

(๗) ให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยในการดำเนินการเพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(๘) ประชาสัมพันธ์และแนะนำให้ความรู้ด้านจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์แก่ผู้วิจัย

(๙) หน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการ และกรรมการสมทบมีภาระการดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ แต่ถ้าไม่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติฯ ให้คณะกรรมการและกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยอธิบดีฯ ได้รับแต่งตั้งโดยอธิบดีฯ

ข้อ ๑๐ นอกจากพ้นภาระตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่การกระทำผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ถูกถอนตั้งแต่การประชุมครั้งต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๗) ขาดคุณสมบัติการเป็นกรรมการตามข้อ ๗

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนภาระ สมภาระวิทยาลัยอาจแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งตำแหน่งใหม่เข้ารับภาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแต่งตั้งโดยให้มีองค์ประกอบของคณะกรรมการตามข้อ ๗ เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือน้อยกว่า ๓๐ วันจะไม่แต่งตั้งกรรมการทดแทนก็ได้โดยให้กรรมการที่เหลือสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ในการนี้ที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเพิ่มอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของคณะกรรมการซึ่งดังกล่าว

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามภาระแต่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ให้คณะกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่แล้ว

ข้อ ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ อนุกรรมการ คณะกรรมการทำงาน ให้นำข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะต้องรักษาความลับในลักษณะเช่นเดียวกับคณะกรรมการ

ข้อ ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการ คณะกรรมการอนุกรรมการ คณะกรรมการทำงาน หรือบุคคลอื่นที่คณะกรรมการ คณะกรรมการอนุกรรมการ คณะกรรมการทำงาน เที่ยงสมควรเข้าร่วมประชุม ให้ได้รับเบี้ยประชุมค่าตอบแทน หรือค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๕ ผู้วิจัยจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณนักวิจัยอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๖ ผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยในมนุษย์ได้เฉพาะเมื่อโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้วเท่านั้น หากผู้วิจัยไม่มีความผิดตามกฎหมายแล้วอาจถูกดำเนินการทางวินัยอีกด้วย

ข้อ ๑๗ การวิจัยในมนุษย์ ที่ต้องส่งโครงการวิจัยให้คณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบก่อนดำเนินงาน ได้แก่

(๑) การวิจัยที่เกี่ยวกับเภสัชผลิตภัณฑ์ อาหาร เครื่องสำอาง ฯลฯ

(๒) การวิจัยที่เกี่ยวกับเครื่องมือแพทย์

(๓) การวิจัยที่เกี่ยวกับการตรวจและรักษาทางรังสีวิทยา

- (๑) การวิจัยที่เกี่ยวกับการผ่าตัด
- (๒) การศึกษาวิจัยจากเวชระเบียน และระบบข้อมูลซึ่งบันทึกเชิงเวชระเบียน
- (๓) การวิจัยสิ่งส่งตรวจต่างๆ จากร่างกายมนุษย์
- (๔) การศึกษาวิจัยด้านระบบวิทยา สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ จิตวิทยา ที่มีผลกระทบทางจิตใจและสังคมต่ออาสาสมัครที่เข้าร่วมโครงการ

(๕) การศึกษาวิจัยและการทดลองอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์

ข้อ ๑๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียนนี้ และมีอำนาจกำหนดวิธีปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียนนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียนนี้ หรือระเบียนนี้ไม่ได้กำหนดไว้ให้อธิการบดีมีอำนาจวินิจฉัยข้อหาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สมบูรณ์ | สุบินทร์
(นายสมบูรณ์ เสรียมบุตร)

นายนกสภานาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม